

festo eundem mendacio detulit Augustum apud Parentem: qui nimium credulus, ingenti cum omnium luctu, mortem ei decrevit, non longe post ipse lepra a DEO multatus; Fausta vero in balneo calumniæ hujus causa exusta est.

DIALOGUS XI.

De^{II}Numis Filiorum, & Agnatorum Constantini M. ad usque JOVIA-
NUM.

PUBLIUS.

Plures adhuc mihi supersunt Numuli magna nominum Cognatione, in quibus aberrare tironi primum esse formido. **TULL.** II. nempe, qui filios Constantini M. discretione non adeo magna oculis tuis subjiciunt. Tres illi numero fuere, eidem nati ex altera conjugie sua *Flav. Maxim. Fausta*, prava atque superba muliere, *Constantinus* nimirum, *Constans*, atque *Constantius*. In hos Pater omne Imperium tribuit, Constantino Europam trans Alpes, *Constanti* Italiam, Illyricum, Græciam, & Africam, *Constantio* denique Orientem assignans. Sed *Constantinus*, bello alias fortissimus, bonique. Principis initio speciem præbens, superbiit brevi, & ambitu quietudinem pessimum dante, fratris *Constantis* dilectiones invasit, vincente ubique exercitu suo, donec Aquilejam usque penetraret. Ibi vero, collatis infelicitate signis, in fuga infidiis circumventus, neque agnitus a militibus, equo deiicitur, humique confossum, in Alsam fluvium projectus est, An. imp. 3. Chr. 339. ætat. 25.

Mox victor *Constans* fratrias provincias usurpavit: quæ imperii amplitudo ad ignaviam eum deflexit, fecitque, ut sui securus, in delicias quidem profusus, in milites parcus esset. Quare hi animis ab eo aversi, *Magnentio* ansam præbuere Tyrannidis affectandæ: qui cum *Constante* congressus, eum fugavit, & inertiae causa per Ducem Gaizonem ad Helenam oppidum occidi curavit, A. 350. imp. 13. ætat. 31.

Solus jam post fratres *Constantius* superstes, movit in *Magnentum*, III. cum

cum quo semel & iterum atrocitate tanta pugnavit, ut præstantissimus Romanæ militiæ flos utraque ex parte concideret: postremo tandem hunc tyrannum penitus contrivit, ut in fugam actus, ipse sibi vitam eriperet. Quare Orientis simul & Occidentis Dominus, veluti Pater, postquam *Vetranionem* pariter atque *Sylvanum* æmulos dejecisset, & in Sarmatas pugnasset feliciter, ivit in Persas: ibi vero minori egit fortuna, sed & victorias abrupte metu *Juliani*, quem, Alemanno bello clarissimum, milites jamjam Augustum salutavere. Contra eum ergo festinans, in itinere melancholia correptus, in febrem incidit, ex qua ad Tauri montis radices apud Mopsoren, in Cilicia, obiit An. 361. imp. 24. ætat 45. postquam Arianis plurimum favens, ingentia in Ecclesiastiam mala induxisset.

- IV.** *PUB.* Singulotum & pluribus apud me numulis talem ubique, quem pingeres, selegisti, qui peculiare quidpiam habeat: maxime diadematum Tab. III. alia semper est forma. *Constantini* quidem numus, gemino unionum versu Num. II. seorsim fluente, caput ejus incingit, habetque epigraphen: **CONSTANTINUS JUNIOR.** *NOBILISSIMUS. CÆSAR.* Addita vox *Junior*, quæ filium a Patre secerneret. In numo *Constantis* video diadema duplice pariter ordine gemmarum constructum, sed ita connexo, ut fasciam unam conficiat. Legenda est: *FLAVI JULII CONSTANTIS BEATISSIMI. CÆSARIS.* Hic casus dignandi, ac Beatissimi elegium peculiaria sunt. Tandem *Constantii* numus ejusdem Protomen sitit, i. e. caput cum humeris usque ad pectus in lauro, cui gemmæ insertæ, ut dextra elata globum imperii symbolum, præ se fert, quoniam sibi illustri certamine eoque multiplici, a pluribus æmulis Occidentem vindicavit. Elogia sunt: *Dominus. Noster. CONSTANTIUS PIUS. AUGUSTUS.* Pone collum litera A. & reliquis quidem grandior apposita novum mihi ænigma est. **TULL.** Eandem vel monetarii signum, aut urbis, in qua cufus est numus, indicem esse interim existima, puta Antiochiae, Alexandriæ, Aquileæ, &c. cum hujusmodi solita alias signa percussionis in Aversa minime compareant, donec a clariore quopiam magistro melius edoceare. Est tibi aliis *Constantii* numus: qui loco eodem situs non A. sed N. literam exhibet, & N. comediam forte designat. Diadematum tam variam formam quod attinet, in sequentibus hujus Tabulæ numis aliam iterum aliamque contubere, artificum nimirum ingenio, qui pretiosa hæc cimelia conflaverant, elegantius semper atque splendidius conficitam & a Monetariis æmula manu expressam.

- V.** *PUB.* Neque *Magnentii* careo numis, qui enim in diadematæ sicutum, his cum elogiis: *Dominus. Noster. MAGNENTIUS PIUS. FELIX. AUGUSTUS.* **TULL.** Erat natione Gallus, bello inclitus ac Comes Ordinum

dinum, Constantis ignavia animatus, ut, militum subnixus favore, diadema sumeret, ac Mediolanum Romamque profectus, Italiam cædibus compleret. Constante Imperatore per Gaizonen Ducem occiso, Constantio, fratrem ultro, acerrime restitit, fortissimis copiis hinc & inde misere, maximoque numero cadentibus. Postremum vero succumbens, fugam arripuit, cumque ira totus infremeret, in rabiem actus, proximos quoque sauciavit, donec suum ipse jugulum peteret. Fratrem habuit Decen-
tium, a se Cæsarem dictum, atque Mediolano Gallisque præfectum, qui, cum in Gallias transiret, & Alpes defenderet, morte fratri sibi nuncia-
ta, laqueo pariter vitam sibi finivit. *PUB.* Et hunc quoque capite nu-
do minuto in numulo cerno cum titulo: *Dominus. Noster. DECEN-*
TIUS FORTISSimus. CÆsar. TULL. Fuit porro utrisque tertius ad-
huc frater *Desiderius*, pariter Cæsar: quem *Magnentius* in furorem versus
gravi vulnera læsit. Convaluit tamen, & supplex *Constantio* factus, vita
gratiam cum venia consecutus est.

PUB. Ajebas supra, *Constantium* alios adhuc Tyrannos dejecisse: VI.
qui illi? *TULL.* *Vetranio* primus, seu *Britannio*, e magistro cohortium
Augustus a militibus dictus, homo simplex & rectus, a *Constantio* circum-
ventus, a suis desertus, præsidium reperit in simplicitate, qua ad Victo-
rem accessit. Nihil enim *Constantius* nisi diadema ab eo reposcens, in
gratiam eum recepit, multisque beneficiis ornavit. Haud paulo infeli-
cior alter, quem *Potentianum* alii, alii *Nepotianum* dicunt, *Constantini M.*
e furore Eutropia nepotem. Is Romæ Augustum se dicens, post diæ dun-
taxat 28. ab Heraclida, aliis Aniceto, perfido e Magnentii fautoribus viro,
ad sibi colloquendum inductus, obtruncatus est. Tertius *Sylvanus* e
Gallia oriundus, a *Constantio* in Galliam missus adversum Germanos, Co-
loniae imperium sumvit, cogentibus fere militibus, & ab ipsis facto tumultu
iterum occisus. In hæc tempora *Cl. Bandurio* insuper *Saturninus* Ty-
rannus tribui debere videtur, quem numus quispiam redhibet, omnes ta-
men fere silent Authores.

Hos præter *Constantius* formidabat cognatorum suorum complures. VII.
Primo: Delmatium, natum ex fratre *Constantini M. Delmatio*, aut juxta
alios, Hannibaliano. Cæsar dictus A. 335. Thraciam, Macedoniam,
aliasque provincias sortitus est: sed militari factione, cui *Constantius*, nisi
favit, certe non obstatit, in Oriente sublatus est. *PUB.* Teneo ejusdem
numum, ubi lauro incinctus hæc nomina habet: *FLAV. DELMA-*
TIUS NOBilissimus. CÆS.ar. *TULL.* Secundo: *Hannibalianum*, prio-
ris fratrem, Nobilissimi præconio æque insignitum, & Regem insuper
Regum, Gentiumque Ponticarum appellatum. Quare in numo ejus
apud

apud Patarolium circa caput quidem nudum legitur : FL. avio CL. audio. HANNIBALIANO REGI. Artibus tamen Constantii periisse pariter putatur. Tertio. Constantium Gallum, denuo Constantini M. ex fratre Constantio nepotem, Cæsarem dictum A. 351. & Orienti regendo relictum, cum Imp. Constantius adversus Magnentium tenderet. Delatus vero, quod crudeliter multa atque ferociter egerit, ab Imperatore velut ad consultandum accitus, capi jussus est a Prætorianis, &, revinctis post terga manibus, capite multatus est. A. 354. Clarissimor. PP. Harduini, atque Genebrierii sententia delectus in numis, Constantii nomine insignitis, habendus est: siquidem aliqui ex his huic Constantio Gallo potius, quam Imperatori Constantio tribuendi eis videntur, præter aliorum opinionem. Quem vero Eruditiss. Patarolius exhibit, Galli cognomen perspicue additum habet: quod in reliquis etiam factum merito opinari licet, cum minime mihi persuadeam, Patarolium dedita opera fallere voluisse.

VIII. Supereft porro Flav. Claud. Julianus, mox dicti Constantii Galli frater, ejusque in locum ab Imp. Constantio Cæsar appellatus. Invenis erat incompositis moribus, annuens oculis, manibus loquens, terens pede: gravibus proinde viris atque prudentibus incompositi animi sui pessima præfigia edere visus. Educatus inter Monachos, & fidei Sacris probe imbutus, piatem quam animo ejurabat, callide tamen foris simulavit. Adversus barbaros in Gallias missus, undequaque eos vicit, adque compescuit. Tum a militibus Augustus acclamatus, obtulit Imperatori Constantio, Augusti nomine, si ita placeret, abstinere se velle, ac sufficere sibi, Cæsarem dici. A morte Constantii, quam is metu Juliani opetiit, hic tumbam in funere insecutus, posito id diademate egit, gratitudinem simulans, animumque ab omni demum ambitu alienum. Rerum vero potitus, ovem, qua lupum contexerat, subito ponens, fidem deseruit, ad idolatriam reversus. Templa deorum aperuit, Pontificis Maximi & nomen & munus suscepit. Catholicos Arianosque conceptis mirisque fraudibus fese inter collisit: juventutem a literis scholisque prohibuit: Judæis impense favit, & facultate illis, atque sumtibus maximis præbitis, ut excitare Jerosolymam possent, cœlo tamea invito, cum diei cuiuslibet labores noctu iterum iterumque conciderent. Auguria crudelia exercuit, non pecorum duntaxat, sed & hominum occisorum extarimatus. In Persas primum feliciter movens, deinde a perfido viarum ductore unacum exercitu horridum in desertum perductus, ac hostibus incinctus, cum vi tandem sibi viam patefacere occiperet, inopino telo, quod, unde demum advolaverit, nemini notum, transfixus, manum saucio lateri intulit, pugnoque sanguinem in cœlum excutiens, hac cum voce exspiravit: *Vicisti Galilæe!* sic Christum blasphemans. Id quod acci-

accidit sub An. Etat. suæ 31. imp. 2. Chr. 363. Cognomen Apostatae in historiis tulit, sive, quod eodem recidit, Parabatae apud *Suidam*.

PUB. Impium hoc caput, nudum quidem apud me minutissimus numulus refert, cum epigrapha: *Dominu Nostro JULIANO NOBilissimo CESari.* In aliis vero barbatum, ac diademate revinctum apparet cum titulis: *D. N. FL. CL. JULIANUS P. F. AUG. TULL.* Pereunte *Juliano* exercitus sic, ut audieras, vada inter & saxa constitutus *Flav. Jovianum*, alius *Jovinianum* dictum, Augustum acclamavit, nullo tamen pacto adducendum, ut imperare vellet, priusquam omnes se milites sacramento Christianam ad fidem obligassent. Princeps erat pius, Religionis incontaminatae, cultor literarum, pacis quam belli amantior. Quare cum Persis etiam pacem sancivit, detimento tamen non modico publicæ Rei ob tantas quidem temporis illius angustias, finibus Romanis multum sane imminutis: quapropter convitia plurima tulit. Rediens in oppido Dadasthana, Galatiam inter atque Bithyniam sita, fullois in tugurio noctem acturus, prunarum noxio vapore extinctus scribitur, nisi malevoli cuiuspiam artibus damnum perpeccus sit, imp. mensa 8vo. *PUB.* Gemini ejusdem, quos teneo, numi, nomen si mutes, numo *Juliani* persimiles sunt. *TULL.* Atqui eosdem *Patarol.* non obvious scribit, cum omnium hactenus recensitorum numi, Tyrannos si demas, communes sint.

DIALOGUS XII.

De

Numis, VALENTINIANI, & subse-
quentium usque ad ARCADIUM &
HONORIUM.

PUBLIUS.

IAm numorum meorum, qui Augustos quidem referunt, in limine I.
stamus, receptissimo, ut in *Exercit. Proam.* docueras, quamplurimum
more, qui Cimelia sua cum Arcadio atque Honorio claudunt. *TULL.*
Hæc tu ita accipias velim, ut suum cuique palatum per te inte-
grum sit: neque enim desunt Cl. Viri, in quibus celeberrimus *Du Cange*

Pars I.

L

suis